

зарский языкъ, „бесѣдоваху же языкомъ Словенскимъ Козаре.“ Речено простосърдечно; нъ на това Шлецеръ отвѣщава: „лъжа“*) и това ся рече весма простодушню, и работа-та ся съ това свръши. Болландистъ Геншеній рече: „така,“ а почтенны Добровский: „не така,“**) и съ това ся доказа работа-та!

Обаче така всякий единъ може доказва' какво да е нѣ-что; така и азъ можяхъ да приема едно-то или другото; обаче не можъ да принуджъ себе си да повѣрвамъ това или друго-то, като нѣмамъ за това достаточны и убѣдителины причины. Не шж нито едно-то, нито друго-то, искамъ истинж-тж, искамъ да виджъ онова, което е бы о на истинж.

Причины-ты за полж-тж на Татаризма Козарский сж малко, та и тѣя сж весма недостаточны и повърхны, и можтъ да сж само слабы противурѣчїя, които азъ вече изяснихъ, като защищавахъ исты-ты Българе. Напротивъ слѣдующи-ти особенны доказателства мя убѣждаватъ съвршенно въ положеніе-то, че Козаре-ти сж Българе, слѣдователно и Славяне, а имянно:

1-о. Козаре-ти, спорядъ свидѣтельство-то на исты-ты Византїйци, излязди изъ Великж Българїж; тѣхный врьвежъ ся заключа'ва въ обще-то прѣселеніе на цѣлый Българский народъ.

2-о. Наричателно-то имъ имя „Козаре“ показва, че тїи сжще сж были и ся наричали Брѣгаре.

3-о. Тѣсна-та и всегдашня-та свръзка на Козареты съ Българе-ты отъ самъ и отвѣдъ Дунавскы изявява гы, че сж единъ народъ или племя. Това убѣдительно ся потвърдява и съ това, че кога-то Българїя, като ся привзе отъ Византїйци-ты, прѣстана да сжществува, въ това исто-то врьмя ся изгуби и имя-то на Козаре-ты около Черно море.

4-о. Самъ Несторъ гы не наричалъ никадѣ другоименици, сир. Татаре; между това, като той казва, че Печенѣзи-ты, съсѣденъ тѣмъ народъ, говорятъ съ языкъ не Славянский.

*) Несторъ II стран. 572.

**) Кирил. и Меод. на Русск. пр. стр. 9.